

ZILE CU SFINȚI

(*sinaxare, însemnări, cântări,
lecturi și gânduri filocalice*)

pe luna
MAI

Texte diortosite de Pr. Sever Negrescu

Carte tipărită cu binecuvântarea
Înaltpreasfințitului

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

Doxologia
Iași, 2022

Sete de sfințenie

Această carte vine înaintea cititorilor și trăitorilor de Hristos pentru ostoirea setei lor de sfințenie.

Gândită ca un sprijin pe calea către Dumnezeu, seria *Zilelor cu Sfinți*, începută odată cu Anul bisericesc (1 septembrie), se întinde pe parcursul celor douăsprezece luni ale anului, conferind valoare sfântă, îndrăzneală sfioasă și delicatețe vizibilă timpului.

Sfântul, după convingerea părintelui Dumitru Stăniloae, *a biruit timpul, reprezentând umanul purificat și anticipând zărilor umanității desăvârșite* (*Dogmatica*, 1996, p. 187). Aceleași coordonate și le propune volumul de față, exprimându-le și interpretându-le.

Astăzi, când alergăm după *zile cu soare*, după *zile senine*, după *zile cu belșug*, după *zile îndelungate*, este bine să trăim, clipă de clipă, alături de Sfinții lui Dumnezeu. Un ecfonis din cultul Bisericii noastre enunță următorul adevăr: *Sfânt ești Dumnezeul nostru și întru Sfinți Te odihnești*. Fiecare zi a anului (a vieții) trebuie

trăită întru odihna sinaxarelor, cântărilor, însemnărilor scripturistice și patristice, lecturilor, gândurilor filocalice.

Într-un cuvânt, ne aflăm în fața unei apariții editoriale deosebit de prețioase și necesare. O binecuvântăm, sperând că va fi *odihnă* pentru cei ce au și deschidere, și sete de sfințenie.

† Teofan,
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

1 MAI

Prorocul Dreptății lui Dumnezeu. **Pomenirea Sfântului Proroc Ieremia** **(sec. VII î.Hr.)**

Ieremia, fiind ales de Dumnezeu, a început să procească încă de la vârsta de 20 de ani. O va face toată viața, sub cinci regi iudaici. Martor vizionar al celor mai tulburătoare evenimente din istoria evreilor (dărâmarea Templului din Ierusalim și începutul robiei babilonice), Ieremia a purtat Cuvântul lui Dumnezeu între două împărății: Babilonul regelui Nabucodonosor și Egiptul faraonului Nero.

Socotit trădător, vândut Babilonului, va fi ucis cu pietre de propriul popor și îngropat în Mormântul lui Faraon. După mulți ani, Alexandru Macedon i-a mutat osemintele în Alexandria.

Ieremia este cel care a văzut vremurile Întrupării lui Hristos ca pe un nou așezământ scris pe inimile oamenilor. Stricăciunea și tristețea descrise de Ieremia sunt și cele ale timpurilor noastre. Este numit Prorocul Dreptății lui Dumnezeu.

Însemnare

Limba și-au întins-o ca pe un arc; minciuna, nu credința-i stăpână pe pământ; căci mers-au ei din rău în rău și pe Mine nu M-au cunoscut, zice Domnul. Feriți-vă fiecare de aproapele său, în frații voștri să nu aveți încredere, fiindcă fiecare frate cu amăgire va amăgi și fiecare prieten cu viclenie va umbla. Fiecare-și va bate joc de prietenul său; adevărul nu-l vor grăi, limba lor s-a învățat să spună minciuni; de năpăstuit au năpăstuit, dar de-ntors n-au vrut să se-ntoarcă. Camătă peste camătă, vicleșug peste vicleșug, pe Mine n-au vrut să Mă știe, zice Domnul. De aceea, așa grăiește Domnul: Iată, Eu îi voi certa cu foc și-i voi pune la-ncercare; aceasta voi face, din pricina răutății fiicei poporului Meu. Limba lor e săgeată ce deschide răni, graiurile gurii lor sunt pline de vicleșug; pașnic vorbește unul cu aproapele său, dar în sinea lui colcăie vrajba. Oare voi trece Eu cu vederea astfel de lucruri – zice Domnul – sau sufletul Meu nu se va răzbuna asupra unui popor ca acesta? Ridicați tânguire până deasupra munților și plângere-ntindeți pe căile pustiei, că pustii s-au făcut din lipsă de oameni; foșnetul vieții nu-l mai aud de la păsările cerului și nici de la animale: acestea, pline de spaimă, s-au dus.

(Ieremia 9, 2-9)

Cântare

Doamne, Tu l-ai cunoscut mai dinainte de
a se zidi
pe Ieremia cel mărit; și mai înainte de a se
naște
din pânțece, l-ai sfințit a fi proroc, ca pe unul
pe care l-ai știut a fi cu adevărat cu minte
slobodă.
Cu ale cărui rugăciuni, mântuiește-ne pe noi,
ca un bun și iubitor de oameni.

(*Stihiră*, Mineiul pe Mai, ziua întâi)

Lectură

Într-o fântână fost-a aruncat
doar va pleca de-a binelea din țară
dar el era-n cuvânt întemnițat
și n-avea cum să iasă în afară.

Toți îl urau în juru-i rotocol
să-nceteze-odată să vorbească
și-l vârară-n puțul cu nămol
oasele-n adânc să-i putrezească.

Doar se va dezice de cuvânt
să rămână simplă creatură

și columba Logosului sfânt
îngheța-i-va-n peștera din gură.

Nu știau că peste puțul strâmt
cerul uriaș de priveghere
spânzura-n nămoluri dedesubt
furia de aur și-nviere.

Înșfăcându-l de la subțiori
fost-a smuls din moarte înafară
și-ngropat în grai de sărbători
a rămas pe veșnicie-n țară.

(Ioan Alexandru, *Ieremia*)

Gânduri filocalice

Tot vicleșugul care nu este deplin vicleșug,
acela nu este vicleșug și toată dreptatea care nu
este deplină, nu este dreptate. Căci se aseamănă
omul care nu are nici gânduri bune nici gânduri
rele, pământului din Sodoma și Gomora, care,
de vreme ce este sărat nu face nici roadă, nici
neghină; pe când pământul cel bun răsare și
grâu și neghină.

(Un bătrân)